Dosarul nr. 5r-2788/2026
4-26092369-12-5r-21072026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

12 octombrie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța compusă din:

Președintele de ședință, judecătorul Ghenadie Prețivatîi

grefieri Olga Mazur, Mădălina Badiu, Livia Costin

Cu participarea:

Agentului constatator Andrei Tihai

Reprezentantul Agenției Rezerve Materiale Anna Munteanu

În lipsa:

Reprezentantului SRL „BMS AESTHETIC CLINIC” Cabac-Cotruță Cristina

Avocatului SRL „BMS AESTHETIC CLINIC” Denis Terioșchin

examinând în ședință de judecată publică, la sediul instanței, în limba română, contestația depusă de Agenția Rezerve Materiale împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 141034 din 27 octombrie 2025, emisă de agentul constatator Tihai Andrei, din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional al Republicii Moldova,

i n s t a n ț a c o n s t a t ă u r m ă t o a r e l e :

La 20 iulie 2026, la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a parvenit spre examinare contestația formulată de directorul Agenției Rezerve

Materiale, Marin Lisî, împotriva deciziei asupra cauzei contravenţionale seria/nr. DAC01 141034 din 27 octombrie 2025, emisă de agentul constatator Tihai Andrei, din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rîşcani, prin care s-a dispus încetarea procesului contravenţional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional al Republicii Moldova.

Potrivit deciziei contestate, agentul constatator a reţinut că, la 15 mai 2025, ora 15:32, în mun. Chişinău, ***** *****, analizând materialul acumulat, precum şi materialul probatoriu, în acţiunile persoanei necunoscute nu se constată componenţa contravenţiei prevăzute de art. 104 din Codul contravenţional, prin ce a ignorat prevederile Legii nr. 218 din 2008, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 104 din Codul contravenţional. În consecinţă, agentul constatator a dispus încetarea procesului contravenţional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

În motivarea contestaţiei, petiţionarul, Agenţia Rezerve Materiale, reprezentată de directorul Marin Lisî, a invocat următoarele argumente.

Prin contestaţia depusă, petiţionarul contestă decizia agentului constatator nr. 767 din 27 octombrie 2025, emisă în cadrul procedurii contravenţionale nr. RAP 01491320, prin care s-a dispus încetarea procesului contravenţional, conform art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

În fapt, petiţionarul a arătat că Inspectoratul de Poliţie Rîşcani, la sesizarea conducerii Agenţiei Rezerve Materiale, a documentat acţiuni pretins ilicite, care ar fi fost comise de o persoană necunoscută, acestea constând în facilitarea accesului unor persoane neidentificate pentru efectuarea unor intervenţii neautorizate asupra sistemelor de control al accesului, precum şi în blocarea căilor de acces către instituţie prin provocarea unor defecţiuni ale mecanismului de deschidere a porţilor de acces.

Petiţionarul a menţionat că circumstanţele vizate au constituit obiectul unui proces contravenţional înregistrat cu nr. RAP 01491320, iniţiat la 15 mai 2025, în temeiul art. 354 alin. (1) şi art. 104 alin. (1) din Codul contravenţional.

Din materialele cauzei recepționate, potrivit petiționarului, rezultă că Inspectoratul de Poliție Rîșcani a constatat, în urma examinării secvențelor video, prezența unei persoane neidentificate pe teritoriul obiectivului strategic gestionat de Agenția Rezerve Materiale, care avea un comportament suspect și neadecvat. Totodată, s-a reținut că persoana respectivă a ieșit din oficiul amplasat adiacent, în aceeași ogradă, administrat de S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic".

Petiționarul a indicat că, potrivit deciziei asupra cauzei contravenționale nr. 767 din 27 octombrie 2025, procesul contravențional a fost încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, pe motiv că „nu există faptul contravenției". Totodată, a menționat că din materialele cauzei rezultă că Inspectoratul de Poliție Rîșcani a consemnat faptul că măsurile întreprinse în vederea identificării persoanei suspecte nu au dat un rezultat pozitiv.

În acest context, petiționarul a considerat necesară clarificarea temeiului de fapt care a determinat concluzia privind inexistența faptului contravenției, întrucât circumstanțele constatate ridică întrebări cu privire la calificarea juridică a acțiunilor persoanei neidentificate.

Astfel, petiționarul a susținut că urmează a fi apreciat dacă accesul neautorizat pe teritoriul ce constituie perimetrul securizat al unui obiectiv strategic al statului, inclusiv în contextul unei intervenții anterioare neautorizate asupra sistemelor de control al accesului, poate fi considerat lipsit de relevanță juridică doar prin prisma imposibilității identificării persoanei sau dacă aceste circumstanțe impuneau o examinare suplimentară sub aspectul existenței unor eventuale elemente constitutive ale unei fapte prevăzute de legea penală.

În opinia petiționarului, acțiunile persoanei sau persoanelor neidentificate de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani, raportate la circumstanțele descrise, puteau prezenta indicii privind existența unei eventuale fapte infracționale, fapt ce ar fi impus examinarea oportunității sesizării procuraturii, în condițiile art. 449 din Codul contravențional.

De asemenea, petiționarul a evidențiat faptul că, din materialele prezentate la solicitarea Agenției Rezerve Materiale, rezultă că agentul constatator, în urma examinării materialelor și secvențelor video, a avut la

dispoziție imagini care permiteau identificarea trăsăturilor persoanei indicate ca „neidentificată”, precum și imagini în care era vizibil și descifrabil numărul de înmatriculare al mijlocului de transport utilizat.

În aceste condiții, petiționarul a ridicat problema caracterului suficient al măsurilor întreprinse de agentul constatator pentru identificarea persoanei vizate și a respectării principiilor aplicabile procesului contravențional.

În speță, petiționarul a considerat că agentul constatator nu și-a exercitat obligația legală de examinare completă, obiectivă și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei, fapt ce a determinat adoptarea unei soluții premature privind încetarea procesului contravențional.

Subsidiar, petiționarul a invocat prevederile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravențional, potrivit cărora, în termen de cel mult 3 zile de la data emiterii deciziei, copiile acesteia se remit părților care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenționale și, la cerere, celor prezente. În această privință, petiționarul a susținut că, deși Agenția Rezerve Materiale a solicitat eliberarea copiilor actelor emise în cadrul procedurii contravenționale, acestea i-au fost remise abia la 1 iulie 2026.

Petiționarul a susținut că depunerea contestației peste termenul general prevăzut de Codul contravențional este justificată de împrejurări obiective, independente de voința Agenției Rezerve Materiale.

Astfel, petiționarul a arătat că faptele examinate în cadrul cauzei contravenționale fac obiectul unui litigiu civil aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în care reclamantul, BMS „Aesthetic Centru”, solicită obligarea Agenției Rezerve Materiale să nu creeze obstacole și să asigure accesul pe teritoriul adiacent spațiului închiriat situat pe ***** nr. 118, *****, inclusiv prin perimetrul securizat utilizat pentru accesul către sediul Agenției.

În același timp, petiționarul a menționat că, având în vedere competențele Serviciului de Informații și Securitate privind coordonarea și controlul sistemului național de protecție a secretului de stat, precum și faptul că soluționarea litigiului implică aspecte referitoare la regimul de securitate aplicabil unui obiectiv strategic al statului, Agenția Rezerve Materiale a solicitat poziția oficială a Serviciului de Informații și Securitate

atât în cadrul litigiului civil, cât şi în raport cu actele emise în procedura contravenţională nr. RAP 01491320, care au fost transmise în acest scop.

Totodată, petiţionarul a susţinut că, în pofida complexităţii circumstanţelor cauzei şi a implicaţiilor acesteia asupra regimului de securitate aplicabil obiectivului vizat, Agenţia Rezerve Materiale a întreprins toate diligenţele necesare în vederea exercitării dreptului de contestare a actului emis în cadrul procedurii contravenţionale, prezenta contestaţie fiind depusă în termenul de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (2) din Codul contravenţional, calculat de la data recepţionării deciziei.

În ordinea celor expuse, petiţionarul, Agenţia Rezerve Materiale, considerând că decizia agentului constatator nr. 767 din 27 octombrie 2025, emisă în cadrul procedurii contravenţionale nr. RAP 01491320, a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legale şi în lipsa unei examinări complete şi obiective a circumstanţelor cauzei, în temeiul art. 5, 425, 440, 441 alin. (1) lit. a) şi art. 448 alin. (2)–(4) din Codul contravenţional, a solicitat:

1. Admiterea contestaţiei ca fiind depusă în termenul procesual prevăzut de lege;

2. Anularea deciziei agentului constatator nr. 767 din 27 octombrie 2025 privind încetarea procesului contravenţional, ca fiind neîntemeiată şi emisă cu aplicarea eronată a prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional;

3. Remiterea cauzei spre reexaminare organului competent, în vederea examinării complete şi obiective a circumstanţelor cauzei, cu înlăturarea deficienţelor constatate.

Ulterior, la 28.09.2026 avocatul Denis Terioşchin în interesele cet. Cabac Cristina şi SRL „BMS Aesthetic Clinic” a depus prin intermediul poştei electronice a Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) obiecţii la contestaţia Agenţiei Rezerve Materiale, prin care a remarcat că nici agentul constatator şi nici Agenţia Rezerve Materiale, care face parte din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nu au efectuat la cercetarea la faţa locului o examinare cu prezenţa expertului şi nu s-a constatat existenţa cărorva deficienţe tehnice. La fel, Agenţia Rezerve Materiale nu a solicitat repunerea în termen a contestaţiei, ce duce la tardivitatea acesteia.

În continuare, prin contestaţia depusă, Agenţia Rezerve Materiale susţine, în esenţă, că agentul constatator nu ar fi examinat complet şi obiectiv circumstanţele cauzei, nu ar fi întreprins suficiente măsuri pentru identificarea persoanei surprinse în imaginile video şi ar fi apreciat eronat situaţia ca reprezentând un litigiu de natură civilă. Totodată, contestatorul invocă necesitatea protejării unui obiectiv strategic, pretinzând existenţa unui acces neautorizat pe teritoriul aflat în gestiunea Agenţiei. Aceste afirmaţii nu sunt însă suficiente pentru a demonstra nelegalitatea Deciziei agentului constatator din 27.10.2025 şi, în anumite privinţe, sunt contrazise chiar de actele juridice şi cadastrale referitoare la imobilele din ***** nr. 118.

A evidenţiat că, Agenţia Rezerve Materiale prezintă situaţia de fapt ca şi cum întregul teritoriu şi calea de acces din ***** nr. 118 s-ar afla în folosinţa sa exclusivă, iar orice acces al SRL „BMS Aesthetic Clinic" ar reprezenta, prin definiţie, un „acces neautorizat". O asemenea premisă nu rezultă din documentele prezentate.

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafaţa de 0,0257 ha, precum şi construcţia cu nr. cadastral *****.01, situate în *****, ***** nr. 118, sunt înregistrate în proprietatea SRL „*****"**.**

În acelaşi timp, în privinţa terenului respectiv este înscris în beneficiul SRL "*****" şi Agenţiei Rezerve Materiale un drept comun de folosinţă asupra unei suprafeţe determinate de 0,0014 ha, în baza Contractului de folosinţă gratuită a terenului nr. 10 din 08.12.2017. Extras ***** nou.

Prin urmare, datele cadastrale nu confirmă existenţa unui drept exclusiv al Agenţiei Rezerve Materiale asupra întregului teren şi, cu atât mai mult, asupra întregii curţi şi a tuturor căilor de acces. Dimpotrivă, ele confirmă existenţa dreptului de proprietate al SRL „*****" şi, concomitent, a unui drept de folosinţă al Agenţiei asupra unei suprafeţe strict determinate.

Această împrejurare are importanţă determinantă pentru examinarea contestaţiei, deoarece contestatorul califică accesul SRL „BMS Aesthetic Clinic" drept „neautorizat", fără a demonstra că locul prin care se efectuează accesul, poarta instalată şi suprafaţa asupra căreia Agenţia

pretinde că poate exercita control exclusiv se află efectiv în limitele celor 0,0014 ha atribuite acesteia în folosinţă.

Mai mult, existenţa unui drept de folosinţă limitat al Agenţiei nu poate fi transformată, prin simpla afirmaţie a contestatorului, într-un drept exclusiv asupra întregului teren proprietatea SRL „*****”. Agenţia trebuie să demonstreze întinderea exactă a propriului drept, limitele cadastrale ale suprafeţei atribuite şi temeiul juridic în baza căruia pretinde că poate exclude proprietarul terenului sau persoanele cărora proprietarul le-a transmis în mod legal folosinţa bunului.

Argumentele Agenţiei sunt cu relative deoarece informaţiile obţinute de la autoritatea municipală competentă relevă existenţa unui alt teren, cu nr. cadastral *****, din ***** nr. 118, care, potrivit Deciziei Consiliului municipal Chişinău nr. 2/18-1 din 27.02.2014, a fost delimitat drept proprietate a municipiului Chişinău, domeniul public, având modul de folosinţă „terenurile drumurilor publice din intravilan (zona străzilor)”.

Mai mult, Direcţia Generală Arhitectură, Urbanism şi Relaţii Funciare a comunicat expres că nu a eliberat acte permisive pentru instalarea porţii cu telecomandă pentru limitarea accesului transportului către parcarea organizată**.**

Aceste împrejurări sunt incompatibile cu încercarea contestatorului de a prezenta situaţia într-o manieră simplificată, potrivit căreia ar exista, pe de o parte, teritoriul Agenţiei Rezerve Materiale, iar pe de altă parte, o persoană care ar încerca să pătrundă neautorizat pe acest teritoriu.

A comunicat că, documentele prezentate demonstrează o configuraţie juridică diferită: există bunuri imobile aparţinând SRL „*****”, există un drept de folosinţă limitat al Agenţiei asupra unei suprafeţe determinate, există SRL „BMS Aesthetic Clinic”, care utilizează bunul proprietatea SRL „*****” în baza unui contract de locaţiune şi căreia i-a fost transmis efectiv accesul prin poarta automată, iar separat există teren identificat de autoritatea municipală drept proprietate publică municipală, pentru poarta cu telecomandă nefiind eliberate acte permisive de către Direcţia competentă.

În aceste circumstanţe, Agenţia Rezerve Materiale nu poate prezuma că dreptul său de folosinţă este superior sau exclusiv faţă de dreptul

proprietarului SRL „*****” și față de folosința exercitată de locatarul acesteia, SRL „BMS Aesthetic Clinic”.

Dacă mai mulți titulari de drepturi legitime utilizează bunuri amplasate în același perimetru, simpla existență a unui drept de folosință limitat al unuia dintre aceștia nu îi conferă dreptul de a împiedica discreționar exercitarea drepturilor celorlalți. În speță, tocmai această împrejurare trebuia demonstrată de contestator: care este întinderea dreptului său și de ce acesta ar prevala asupra dreptului de proprietate al SRL „*****” și asupra folosinței transmise contractual SRL „BMS Aesthetic Clinic”.

În lipsa unei asemenea demonstrații, calificarea accesului BMS drept „neautorizat” reprezintă doar poziția unilaterală a contestatorului, iar nu un fapt juridic stabilit.

Totodată, Agenția Rezerve Materiale invocă în contestație caracterul strategic al obiectivului și necesitatea asigurării securității acestuia. Nici acest argument nu demonstrează existența unui drept nelimitat asupra terenului.

Dacă Agenția susține că terenul, poarta sau calea de acces sunt supuse unui regim juridic special determinat de caracterul strategic al obiectivului, aceasta trebuie să prezinte actul normativ sau administrativ concret prin care a fost instituit un asemenea regim, suprafața asupra căreia acesta se aplică, limitele acesteia și regulile juridice de acces**.**

Caracterul strategic al activității unei autorități nu transformă automat toate terenurile din vecinătatea sediului său în terenuri aflate în folosința sa exclusivă și nu înlătură drepturile altor proprietari sau utilizatori legitimi.

Totodată, contestația este contradictorie și sub aspectul pretinsei examinări incomplete a cauzei. Agenția reproșează agentului constatator faptul că persoana surprinsă în imaginile video nu a fost identificată. Or, tocmai imposibilitatea identificării unei persoane concrete reprezintă una dintre împrejurările relevante pentru aprecierea posibilității atragerii la răspundere contravențională.

Din materialele cauzei rezultă că au fost efectuate acțiuni de verificare, inclusiv cercetarea la fața locului, examinarea imaginilor, solicitarea explicațiilor și citarea persoanelor.

Din actele finale ale examinării rezultă că persoana neidentificată surprinsă în imaginile video nu a putut fi stabilită, deși au fost întreprinse măsuri în acest sens, iar materialul probator acumulat nu a permis constatarea elementelor necesare atragerii unei persoane concrete la răspundere contravențională.

În consecință, contestatorul nu prezintă probe care ar demonstra existența unei contravenții și autorul acesteia, ci exprimă dezacordul față de volumul acțiunilor efectuate de agentul constatator și solicită, în esență, continuarea cercetărilor, iar existența unor raporturi civile dintre SRL „*****” și SRL „BMS Aesthetic Clinic” nu poate servi drept argument pentru continuarea nelimitată a procedurii contravenționale. Dimpotrivă, documentele prezentate demonstrează că problema accesului este legată în mod direct de exercitarea drepturilor asupra bunurilor imobile și de delimitarea drepturilor mai multor titulari.

Procesul contravențional nu poate fi transformat într-un mijloc prin care una dintre persoanele care deține un drept limitat de folosință asupra unei suprafețe de teren să obțină, indirect, recunoașterea unui drept exclusiv asupra întregii curți și asupra căii de acces, în lipsa unui titlu juridic care să confirme un asemenea drept.

În aceste condiții, pentru verificarea argumentului Agenției privind pretinsul „acces neautorizat”, este esențial să fie stabilită mai întâi configurația juridică și cadastrală exactă a terenurilor și amplasarea porții.

În acest scop, consideră necesar ca Agenția Rezerve Materiale să prezinte Contractul de folosință gratuită a terenului nr. 10 din 08.12.2017, împreună cu planul anexă prin care este individualizată suprafața de 0,0014 ha**,** precum și actele juridice și permisive în temeiul cărora a fost instalată și este exploatată poarta cu telecomandă.

Este necesară, în special, suprapunerea planului suprafeței de 0,0014 ha asupra planului cadastral pentru a se stabili dacă poarta, calea de acces și locul în care s-au produs faptele descrise în sesizare se află efectiv în interiorul suprafeței atribuite Agenției în folosință.

Dacă acestea nu se află în limitele respective, însăşi premisa contestatorului privind existenţa unui „acces neautorizat pe teritoriul Agenţiei” este lipsită de suport factual.

În consecinţă, contestaţia Agenţiei Rezerve Materiale nu demonstrează existenţa unor temeiuri care să justifice anularea Deciziei agentului constatator nr. DAC01 141034 din 27.10.2025. Dimpotrivă, materialele prezentate ridică dubii serioase asupra premisei de bază a contestaţiei, şi anume pretinsul drept exclusiv al Agenţiei asupra terenului şi căii de acces.

În şedinţa de judecată, reprezentanta Agenţiei Rezerve Materiale, ***Anna Munteanu****,* a susţinut contestaţia depusă, considerând că decizia agentului constatator este neîntemeiată, întrucât inexistenţa faptei contravenţionale nu rezultă din materialele procesului contravenţional. A menţionat că, la faţa locului, s-a prezentat un agent care a constatat efectuarea unei intervenţii neautorizate, circumstanţă reflectată în actul de constatare din 15 mai 2026. Totodată, a precizat că, printr-o scrisoare adresată Inspectoratului de Poliţie, a fost expediat şi un raport pe trei file. Potrivit reprezentantei, din imaginile video pot fi identificate cu uşurinţă trăsăturile faciale ale persoanei care a pătruns pe teritoriu, precum şi numerele de înmatriculare ale automobilului utilizat. A subliniat că neidentificarea persoanei nu echivalează cu inexistenţa faptei contravenţionale şi a insistat asupra faptului că materialele cauzei nu au fost examinate corespunzător. Prin urmare, a solicitat admiterea contestaţiei, anularea deciziei agentului constatator şi repunerea în termenul de contestare.

În şedinţa de judecată, ***agentul constatator Andrei Tihai*** a susţinut poziţia exprimată de reprezentanta Agenţiei Rezerve Materiale, apreciind că fapta contravenţională prevăzută de art. 104 alin. (1) din Codul contravenţional a avut totuşi loc. În consecinţă, a solicitat remiterea materialelor cauzei către Inspectoratul de Poliţie, în vederea întreprinderii altor acţiuni procesuale. Totodată, agentul constatator a confirmat că decizia contestată a fost emisă de către acesta.

În şedinţa de judecată, ***partea interesată, S.R.L. „BMS AESTHETIC CLINIC”, şi avocatul acesteia*** nu s-au prezentat. Cu toate acestea, la 28

septembrie 2026, avocatul părții interesate a depus, prin intermediul poștei electronice a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, obiecții scrise, însoțite de înscrisuri, și anume: interpelarea adresată Consiliului Municipal Chișinău și răspunsul acestuia, precum și un extras din Registrul bunurilor imobile pentru efectuarea tranzacțiilor. În aceste circumstanțe, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea contestației în lipsa părții interesate și a avocatului acesteia.

Studiind materialele cauzei contravenționale, examinând argumentele invocate în contestație și pozițiile exprimate de participanții la proces, prin prisma normelor de drept material și procesual incidente, instanța de judecată consideră că contestația este întemeiată și urmează a fi admisă, pentru considerentele expuse în continuare.

Potrivit art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin.(8).

În această privință, instanța de judecată reține că, din conținutul deciziei contestate, nu rezultă că aceasta ar fi fost emisă sau comunicată în prezența reprezentantului Agenției Rezerve Materiale și nici nu se atestă existența vreunei mențiuni privind data aducerii deciziei la cunoștința petiționarului. Totodată, la materialele cauzei nu se regăsesc dovezi care să confirme comunicarea deciziei către Agenția Rezerve Materiale anterior datei de 1 iulie 2026. Prin urmare, în lipsa unor probe care să demonstreze că petiționarul a luat cunoștință de decizia contestată la o dată anterioară celei indicate, instanța nu poate reține că termenul legal de contestare a început să curgă anterior datei de 1 iulie 2026. În consecință, având în vedere că prezenta contestație a fost depusă la 15 iulie 2026, instanța

constată că aceasta a fost formulată cu respectarea termenului prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravenţional, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform alin. (2) al aceluiaşi articol, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea

documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. Totodată, potrivit alin. (3), aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Instanţa reţine că investigaţia efectuată de către agentul constatator trebuie să fie una efectivă, completă şi obiectivă, iar autoritatea competentă nu poate să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru încetarea examinării materialului. Agentul constatator este obligat să întreprindă toate măsurile rezonabile şi disponibile în vederea acumulării probelor necesare, audierii persoanelor relevante, verificării tuturor circumstanţelor invocate şi stabilirii situaţiei reale de fapt. Raportând aceste exigenţe la circumstanţele prezentei cauze, instanţa constată că agentul constatator nu a efectuat acţiuni procesuale necesare pentru verificarea deplină a circumstanţelor indicate în sesizare. Deşi agentul constatator a indicat drept temei pentru încetarea examinării materialului lipsa elementelor constitutive ale unei contravenţii, instanţa apreciază că această concluzie a fost una prematură, fiind adoptată fără efectuarea unei cercetări complete şi multilaterale a tuturor circumstanţelor relevante, fapt ce denotă caracterul incomplet al investigaţiei şi necesitatea reluării examinării materialului sub toate aspectele, în vederea adoptării unei soluţii legale, motivate şi întemeiate.

În şedinţa de judecată au fost cercetate următoarele mijloace de probă:

1. Decizia asupra cauzei contravenţionale seria/nr. DAC01 141034 din 27.10.2025, potrivit căreia, la 15 mai 2025, ora 15:32, în *****, ***** *****, analizând materialul acumulat, precum şi materialul probatoriu, în acţiunile persoanei necunoscute nu se constată componenţa contravenţiei prevăzute de art. 104 din Codul contravenţional, prin ce a ignorat prevederile Legii nr. 218 din 2008, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 104 din Codul contravenţional. În consecinţă, agentul constatator a dispus încetarea procesului contravenţional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

2. Raport privind înregistrarea contravenției din 27.05.2025, potrivit căruia persoana necunoscută la 15.05.2025, orele 17:00, intenționat a deteriorat blocul automatizat de deschidere a porții din ***** 118/1, care aparține Agenției Rezerve Materiale;

3. Informație (R-2), potrivit căreia, la 15 mai 2025, ora 15:32, prin intermediul Serviciului 112, a fost recepționată o informație telefonică referitoare la prezența unei persoane suspecte pe teritoriul Agenției Rezerve Materiale, situate în *****, ***** *****;

4. Proces verbal de cercetare la fața locului din 15.05.2025, prin care s-a examinat la lumina zilei intrarea spre 2 clădiri cu 3 nivele, amplasate pe terenul de pe ***** 118/1, *****. Intrarea pe terenul amenajat este prin porțile confecționate din fier, înzestrate cu sistem automatizat de deschidere a porților cu dimensiuni aproximativ 3 metri. Partea dreaptă de la porțile examinate se află o portiță din fier cu lacătul complicat. Poarta este închisă la momentul cercetării. Partea stângă de la porți este amplasată poarta de fier, partea dreaptă. În momentul cercetării portița a fost deschisă;

5. Declarația cet. Madan Victoria – **, din 15.05.2026,*** care a comunicat că la 15.05.2025, blocul automatizat al porții care aparține Agenției Rezerve Materiale a intrat în blocaj, care pe parcursul zilei s-a repetat. Verificând camerele de supraveghere a perimetrului Agenției, s-a stabilit că persoana necunoscută, între orele 17:00-18:00 a deschis blocul automatizat de deschidere a porții neautorizate. Având o discuție telefonică cu proprietarul bunului imobil ***** a comunicat că autorizarea în acest sens nu a fost permisă. Reieșind din faptul că Agenția Rezerve Materiale este obiectiv strategic de importanță majoră, a comunicat despre intervenția neautorizată a persoanei necunoscute la data de 14.05.2025, orele 17:00-18:00;

6. Planșele fotografice, în care sunt vizibile o persoană necunoscută, o poartă metalică prevăzută cu un mecanism automatizat de deschidere și mai multe automobile parcate. Totodată, una dintre fotografii poartă mențiunea datei de 14 mai 2025, ora 17:30:52, în aceasta fiind surprinsă o persoană necunoscută, de sex masculin, aflată în apropierea porții respective;

7. Contractul de locațiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024, încheiat între S.R.L. „*****”, în calitate de locator, reprezentată de administratorul *****, și S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic”, în calitate de locatar, reprezentată de administratorul Cristina Cotruță, având ca obiect locațiunea unui spațiu nelocativ situat în *****, ***** nr. 118, cu suprafața totală de 362,7 m^2, identificat prin numărul cadastral *****, ***pentru perioada 22 februarie 2024 – 22 februarie 2029;***

8. Scrisoarea Agenției Rezerve Materiale adresată comisarului-șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Andrei Vacarciuc, prin care instituția a informat că, la 15 mai 2025, porțile de acces în curtea sediului Agenției Rezerve Materiale, situat în *****, ***** *****, au intrat în blocaj, iar în unele cazuri au acționat dezechilibrat, în mod independent, situație care s-a repetat pe parcursul zilei. Potrivit scrisorii, în urma examinării secvențelor video din sistemul de supraveghere, s-a stabilit că o persoană necunoscută a desfăcut blocul automatizat de deschidere a porților și a intervenit neautorizat asupra acestuia, ulterior intrând în clădirea situată pe ***** nr. 118. Totodată, s-a menționat că proprietarul imobilului, contactat telefonic, a comunicat că nu a autorizat nicio persoană să intervină asupra sistemului de acces. Având în vedere că Agenția Rezerve Materiale constituie un obiectiv de importanță strategică, instituția a solicitat întreprinderea măsurilor corespunzătoare. De asemenea, în scrisoare s-a precizat că poarta de intrare în curte reprezintă un monument de arhitectură din secolul al XIX-lea, restaurat în anul 1996 de Direcția Generală pentru Rezervele Materiale de pe lângă Guvernul Republicii Moldova, actualmente Agenția Rezerve Materiale, în baza unui proiect coordonat cu Ministerul Culturii. La scrisoare a fost ***anexat un extras din raportul de expertiză, pe trei file***;

9. Declarația cet. Pancenco Vladimir, agent al Serviciului de Pază de Stat, din 15.05.2025, prin care acesta a comunicat că activează în calitate de agent de pază la obiectivul Agenției Rezerve Materiale, situat în *****, ***** *****, având programul de lucru între orele 08:00 și 17:00. A declarat că, la 14 mai 2025, se afla la serviciu, unde monitoriza permanent curtea obiectivului și intrarea pe teritoriu prin intermediul camerelor de supraveghere. În jurul orei 17:00, înainte de plecarea de la serviciu, a

verificat imaginile camerelor de supraveghere și nu a observat persoane suspecte pe teritoriul Agenției. Ulterior, deplasându-se spre ieșirea de pe teritoriu, a observat o persoană de sex masculin care se afla în apropierea porții de acces, având telefonul la ureche. După aceasta, a părăsit teritoriul instituției și s-a deplasat spre domiciliu;

10. Raportul din 27 mai 2025, întocmit de comisarul principal Andrei Tihai, ofițer principal de sector al Sectorului de Poliție nr. 4 din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, adresat șefului Inspectoratului de Poliție Rîșcani, comisar-șef Andrei Vacarciuc, prin care s-a comunicat că, la 15 mai 2025, în adresa Inspectoratului de Poliție Rîșcani a parvenit demersul Agenției Rezerve Materiale privind acțiunile pretins ilicite ale unei persoane necunoscute, examinate sub aspectul art. 354 alin. (1) și art. 104 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova, precum și al altor fapte invocate. Potrivit raportului, în urma examinării materialului acumulat, s-a constatat că pe cazul respectiv a fost pornit procesul contravențional nr. RAP 01491320, iar la acel moment erau întreprinse măsuri în vederea colectării probelor pertinente și concludente, în conformitate cu art. 425 din Codul contravențional;

11. Scrisoarea Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, semnată de șeful Inspectoratului, comisar-șef Andrei Vacarciuc, și adresată directorului Agenției Rezerve Materiale, Marin Lisî, prin care s-a comunicat că demersul instituției privind acțiunile pretins ilicite ale unei persoane necunoscute, examinate sub aspectul art. 354 alin. (1) și art. 104 alin. (1) din Codul contravențional, precum și al altor fapte invocate, se afla în curs de examinare. Totodată, s-a precizat că, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței contravenției, a circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei, precum și a cauzelor și condițiilor care ar fi contribuit la săvârșirea acesteia, a fost inițiat procesul contravențional nr. RAP 01491320, fiind întreprinse acțiuni procesuale în acest scop. De asemenea, s-a menționat că petiționarul urma să fie informat suplimentar despre rezultatul examinării;

12. Raportul din 27 octombrie 2025, întocmit de comisarul principal Andrei Tihai, ofițer principal de sector al Sectorului de Poliție nr. 4 din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, adresat șefului

Inspectoratului de Poliție Rîșcani, comisar-șef Andrei Vacarciuc, prin care s-a comunicat că, la 27 mai 2025, a fost înregistrat procesul contravenţional nr. RAP 01491320, privind acţiunile pretins ilicite ale unei persoane necunoscute, săvârşite la 15 mai 2025, pe teritoriul Agenţiei Rezerve Materiale, situat în *****, ***** *****. Potrivit raportului, în urma examinării materialelor acumulate, s-a stabilit că, la 15 mai 2025, în intervalul orelor 17:00–18:00, pe teritoriul instituţiei, calificat în raport drept obiectiv strategic, dotat cu paşaport antiterorist şi infrastructură atribuită secretului de stat, a fost observată o persoană necunoscută de sex masculin, care manifesta un comportament considerat suspect şi neadecvat. În urma vizualizării înregistrărilor video disponibile, s-a constatat că persoana respectivă ieşise dintr-un oficiu amplasat în aceeaşi curte, administrat de S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic", fără a fi stabilit scopul prezenţei acesteia. Până la sosirea angajaţilor poliţiei, sesizaţi prin intermediul Serviciului 112 de către directorul Agenţiei Rezerve Materiale, Marin Lisî, persoana în cauză părăsise locul în direcţie necunoscută. Totodată, s-a consemnat că administratorul S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic", Cristina Cotruţă, deşi citată legal în repetate rânduri pentru clarificarea circumstanţelor cauzei şi identificarea persoanei respective, nu s-a prezentat la sediul poliţiei, fără a comunica motive întemeiate, împrejurare apreciată de autorul raportului ca fiind de natură să genereze suspiciuni. De asemenea, s-a menţionat că măsurile întreprinse pentru identificarea persoanei nu au produs rezultate. În consecinţă, agentul constatator a apreciat că materialul probatoriu acumulat nu relevă elementele constitutive ale contravenţiilor prevăzute de art. 104 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, făcând referire şi la prevederile art. 7, 8 şi 9 din acelaşi cod. În aceste condiţii, a propus încetarea examinării materialului contravenţional, cu posibilitatea reluării examinării în cazul apariţiei unor informaţii suplimentare;

13. Scrisoarea nedatată a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, adresată directorului Agenției Rezerve Materiale, Marin Lisî, în cuprinsul căreia se comunică rezultatul examinării sesizării înregistrate cu nr. RAP 01491320 din 27 mai 2025, referitoare la acţiunile pretins ilicite ale unei persoane necunoscute,

săvârşite la 15 mai 2025, pe teritoriul Agenţiei Rezerve Materiale, situat în *****, ***** *****. Potrivit scrisorii, în urma examinării materialelor acumulate şi a secvenţelor video disponibile, s-a constatat că, în intervalul orelor 17:00–18:00, pe teritoriul instituţiei a fost observată o persoană necunoscută de sex masculin, care manifesta un comportament apreciat drept suspect şi care ar fi ieşit dintr-un oficiu administrat de S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic", amplasat în aceeaşi curte. Totodată, s-a menţionat că administratorul societăţii, Cristina Cotruţă, deşi citată în repetate rânduri, nu s-a prezentat la sediul poliţiei pentru clarificarea circumstanţelor cauzei, iar măsurile întreprinse pentru identificarea persoanei respective nu au produs rezultate. În consecinţă, s-a comunicat că agentul constatator nu a identificat elementele constitutive ale contravenţiilor prevăzute de art. 104 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind invocate prevederile art. 7, 8 şi 9 din acelaşi cod. De asemenea, destinatarului i s-a adus la cunoştinţă posibilitatea contestării deciziei în condiţiile art. 448 din Codul contravenţional. *Instanța constată că înscrisul prezentat nu conține data întocmirii sau expedierii și, deși la final este indicat numele șefului Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Andrei Vacarciuc, acesta nu poartă semnătura persoanei respective.*

14. Cererea din 1 iulie 2026, depusă de Munteanu Anna, în numele Agenției Rezerve Materiale, prin care s-a solicitat eliberarea copiilor certificate în modul corespunzător ale materialelor dosarului contravenţional nr. RAP 01491320;

15. Cererea nr. 558/15 din 14 ianuarie 2026 privind comunicarea informațiilor de interes public, înaintată de avocatul Denis Terioșchin, în interesele S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic", către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului Municipal Chișinău, prin care acesta a solicitat furnizarea unor informaţii referitoare la regimul juridic al terenului şi la dreptul de acces în curtea comună a imobilelor situate în *****, ***** nr. 118. În motivarea cererii, avocatul a menţionat că S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic" deţine în locaţiune un bun imobil situat pe adresa indicată, în temeiul contractului de locaţiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024. Potrivit susţinerilor sale, la încheierea contractului, administratorului societăţii i-a fost transmisă

posesia şi folosinţa telecomenzii aferente porţilor automate, care asigură accesul şi parcarea automobilelor în curtea comună, inclusiv în scopul descărcării şi depozitării mărfurilor. Totodată, avocatul a susţinut că, începând cu perioada primăvară–vară a anului 2025, accesul S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic" în curtea comună ar fi fost limitat prin reprogramarea săptămânală a telecomenzii de către conducerea Agenţiei Rezerve Materiale, care ar fi invocat faptul că teritoriul din interiorul curţii comune constituie proprietatea privată a instituției. În aceste circumstanţe, invocând prevederile art. 53 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, precum și dispozițiile Legii nr. 148 din 9 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, avocatul Denis Terioşchin a solicitat prezentarea, în regim de urgență, a unui răspuns scris referitor la următoarele aspecte:

1. Dacă Agenţia Rezerve Materiale este îndreptăţită să limiteze accesul S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic" cu mijloace de transport în curtea comună și parcarea acestora, iar în caz afirmativ, care este titularul dreptului de a restricţiona accesul?

2. Dacă terenul aferent curţii comune, situat în *****, ***** nr. 118, constituie teren de uz public?

3. Cine a autorizat instalarea porţii cu telecomandă la adresa respectivă?

La cerere au fost ***incluse și două reprezentări grafice ale amplasamentului imobilelor și căilor de acces***, utilizate pentru ilustrarea situaţiei descrise de solicitant.

16. Răspunsul nr. 1-03/1-177 din 29 ianuarie 2026, emis de Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului Municipal Chișinău, semnat electronic de șeful adjunct al Direcției, Adrian Grigoriţchi, și adresat Cabinetului Avocatului „Denis Terioșchin", prin care, ca urmare a examinării cererii nr. 558/15 din 14 ianuarie 2026, s-a comunicat că terenul cu numărul cadastral *****, situat în *****, ***** nr. 118, a fost delimitat, în temeiul Deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014, drept proprietate a municipiului Chișinău, aparţinând domeniului public, având modul de folosinţă „terenurile drumurilor publice din intravilan (zona străzilor)", fiind

înregistrat în Registrul bunurilor imobile. Totodată, autoritatea municipală a precizat că nu a eliberat acte permisive pentru instalarea porţii cu telecomandă destinate limitării accesului mijloacelor de transport în curtea comună, către parcarea organizată;

17. Extrasul din Registrul bunurilor imobile pentru efectuarea tranzacţiilor, eliberat la 28 noiembrie 2023 de Serviciul Cadastral Teritorial „Chişinău" al Instituţiei Publice „Agenţia Servicii Publice", valabil până la 28 ianuarie 2024, potrivit căruia terenul cu numărul cadastral *****, situat în *****, ***** nr. 118, având suprafaţa de 0,0257 ha şi destinaţia „pentru construcţii", precum şi construcţia cu numărul cadastral *****.01, cu suprafaţa de 174,0 m^2, destinată activităţilor comerciale şi prestării serviciilor, sunt înregistrate cu drept de proprietate în favoarea S.R.L. „*****". Dreptul de proprietate asupra terenului a fost înregistrat la 1 decembrie 2017, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 3937 din aceeaşi dată, iar dreptul de proprietate asupra construcţiei a fost înregistrat la 24 decembrie 2014, în baza actelor indicate în registru. Totodată, din subcapitolul III al extrasului rezultă că asupra terenului cu numărul cadastral ***** este înscris un drept de folosinţă în beneficiul Agenţiei Rezerve Materiale, în temeiul Contractului de folosinţă gratuită a terenului nr. 10 din 8 decembrie 2017, având ca obiect o suprafaţă de 0,0014 ha, conform planului anexat, drept înregistrat la 11 decembrie 2017. De asemenea, extrasul consemnează existenţa unor grevări ipotecare în favoarea B.C. „*****" S.A., precum şi înscrierea unei servituţi de trecere asupra unei suprafeţe de 0,0012 ha din terenul cu numărul cadastral *****. *Prin urmare, înscrisul atestă dreptul de proprietate al S.R.L. „*****" asupra terenului şi construcţiei menţionate, precum şi existenţa unui drept de folosinţă al Agenţiei Rezerve Materiale asupra unei suprafeţe determinate din teren, fără ca din conţinutul extrasului, examinat separat de planurile cadastrale aferente, să poată fi stabilită amplasarea exactă a acestei suprafeţe în raport cu poarta şi calea de acces vizate în cauză.*

Pentru început, instanţa reţine că, potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a

circumstanţelor cauzei [...]. Această obligaţie presupune nu doar acumularea formală a unor înscrisuri şi explicaţii, ci şi verificarea efectivă a împrejurărilor relevante, examinarea versiunilor rezultate din probe şi motivarea concluziilor în raport cu situaţia de fapt stabilită.

Totodată, potrivit art. 425 din Codul contravenţional, probele administrate în procesul contravenţional trebuie apreciate în ansamblul lor, sub aspectul pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, astfel încât soluţia adoptată să rezulte dintr-o examinare efectivă a materialului probator. În mod corespunzător, dispoziţiile art. 440 din Codul contravenţional impun agentului constatator desfăşurarea activităţilor necesare constatării faptei şi identificării circumstanţelor relevante pentru soluţionarea cauzei.

În prezenta cauză, problema juridică determinantă nu constă în stabilirea de către instanţă, la această etapă, a vinovăţiei unei persoane, ci în verificarea faptului dacă agentul constatator a dispus de o bază factuală suficientă pentru a concluziona că fapta contravenţională nu există şi, în consecinţă, pentru a înceta procesul contravenţional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

În primul rând, instanţa constată că sesizarea Agenţiei Rezerve Materiale privea două împrejurări factuale distincte, dar aflate într-o posibilă legătură: ***funcţionarea anormală a mecanismului automatizat de deschidere a porţilor de acces şi pretinsa intervenţie neautorizată a unei persoane asupra acestui mecanism***. Prin urmare, cercetarea agentului constatator trebuia să urmărească verificarea ambelor împrejurări, iar nu să se limiteze la întreprinderea unor măsuri în vederea identificării persoanei observate în apropierea porţii, ***identitate care, de altfel, nici nu a fost stabilită***, astfel cum rezultă inclusiv din conţinutul deciziei contestate. În aceste condiţii, instanţa reţine că agentul constatator nu a elucidat nici circumstanţele referitoare la pretinsa intervenţie neautorizată asupra mecanismului automatizat şi la eventualele consecinţe ale acesteia, nici identitatea persoanei presupus implicate, ***dispunând totuşi încetarea procesului contravenţional pe motivul inexistenţei faptei***, ***fără o fundamentare probatorie suficientă a acestei concluzii***.

Din scrisoarea Agenţiei Rezerve Materiale şi din declaraţia Victoriei Madan rezultă că instituţia a semnalat blocarea repetată a porţilor şi funcţionarea necorespunzătoare a sistemului automatizat. Totodată, aceasta a susţinut că, în urma examinării imaginilor de supraveghere, a fost observată o persoană necunoscută care ar fi desfăcut blocul automatizat şi ar fi intervenit asupra acestuia fără autorizare.

Aceste susţineri nu demonstrează, prin ele însele, existenţa unei contravenţii. Cu toate acestea, ele reprezintă împrejurări concrete, susceptibile de verificare, care nu puteau fi înlăturate exclusiv prin constatarea că persoana respectivă nu a fost identificată.

În al doilea rând, instanţa reţine că agentul constatator a întreprins anumite acţiuni procesuale. Astfel, din materialele cauzei rezultă că a fost înregistrată sesizarea, a fost iniţiat procesul contravenţional nr. RAP 01491320, s-a efectuat cercetarea la faţa locului, au fost examinate secvenţe video, au fost obţinute declaraţii şi au fost întreprinse măsuri pentru identificarea persoanei necunoscute, inclusiv prin citarea administratorului S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic", Cristina Cotruţă.

Prin urmare, instanţa nu reţine că agentul constatator ar fi manifestat o inacţiune absolută. ***Deficienţa constatată priveşte caracterul incomplet al verificărilor efectuate şi lipsa unei corelări suficiente între probele acumulate şi temeiul juridic al încetării procesului contravenţional***.

În această privinţă, procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 15 mai 2025 descrie amplasarea porţilor metalice, existenţa mecanismului automatizat şi starea accesului la momentul examinării. Cu toate acestea, din conţinutul prezentat al procesului-verbal nu rezultă că ar fi fost verificată funcţionalitatea sistemului automatizat, că ar fi fost identificate eventuale deteriorări sau modificări ale mecanismului ori că ar fi fost stabilită cauza blocajelor reclamate.

De asemenea, nu rezultă că agentul constatator ar fi documentat starea tehnică a blocului automatizat, ar fi solicitat explicaţii persoanelor responsabile de întreţinerea şi exploatarea acestuia sau ar fi verificat dacă funcţionarea necorespunzătoare putea fi consecinţa unei intervenţii externe ori a unei defecţiuni independente de acţiunile vreunei persoane.

Instanța subliniază că efectuarea unei expertize tehnice nu constituie o obligație automată în orice cauză contravențională. Totuși, în condițiile în care sesizarea privea tocmai pretinsa deteriorare sau modificare a funcționării unui mecanism automatizat, agentul constatator trebuia să aprecieze necesitatea unor verificări tehnice, iar în cazul în care acestea nu erau necesare ori posibile, să explice pe baza căror probe a exclus existența intervenției reclamate.

În lipsa unor asemenea verificări sau explicații, simpla descriere a porții și a amplasamentului acesteia nu era suficientă pentru elucidarea aspectului esențial al sesizării, respectiv dacă mecanismul de acces a fost efectiv modificat, deteriorat sau manipulat și care au fost consecințele unei eventuale intervenții.

În al treilea rând, instanța constată că materialele cauzei conțin neconcordanțe privind momentul producerii faptelor, care nu au fost clarificate în mod corespunzător.

Astfel, informația înregistrată prin Serviciul 112 indică data de 15 mai 2025, ora 15:32, în timp ce raportul privind înregistrarea contravenției face referire la o pretinsă deteriorare a mecanismului la 15 mai 2025, în jurul orei 17:00. În același timp, declarația lui Pancenco Vladimir privește observațiile efectuate la 14 mai 2025, în jurul orei 17:00, iar una dintre planșele fotografice conține mențiunea datei de 14 mai 2025, ora 17:30:52.

Aceste diferențe prezintă relevanță pentru stabilirea succesiunii evenimentelor și a legăturii dintre persoana surprinsă în imagini, pretinsa intervenție asupra mecanismului și blocajele reclamate de instituție.

Or, din materialele prezentate nu rezultă că agentul constatator ar fi stabilit dacă imaginile din 14 mai 2025 surprind intervenția reclamată, dacă blocajele au fost constatate în ziua următoare sau dacă au existat mai multe evenimente distincte. Totodată, nu rezultă că ar fi fost verificată concordanța dintre data și ora înregistrărilor video și cele indicate în sesizare, rapoarte și declarații.

Prin urmare, instanța apreciază că agentul constatator trebuia să clarifice cronologia evenimentelor, să confrunte declarațiile cu înregistrările video și să stabilească împrejurările concrete în care ar fi avut loc intervenția asupra mecanismului automatizat.

În al patrulea rând, în ceea ce privește identificarea persoanei necunoscute, instanţa reţine că agentul constatator a consemnat în raportul din 27 octombrie 2025 că măsurile întreprinse nu au produs rezultate, iar administratorul S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic”, Cristina Cotruță, nu s-a prezentat la citările repetate.

Cu toate acestea, neprezentarea unei persoane citate și imposibilitatea identificării autorului nu constituie, prin ele însele, dovezi ale inexistenţei evenimentului reclamat.

Mai mult, în condiţiile în care materialele cauzei cuprindeau planșe fotografice și secvențe video, agentul constatator trebuia să verifice dacă acestea permiteau individualizarea persoanei, stabilirea traseului acesteia și identificarea eventualului mijloc de transport utilizat.

Reprezentanta petiționarului a susținut că, în imaginile video, pot fi observate trăsăturile faciale ale persoanei necunoscute, precum și numărul de înmatriculare al unui automobil. Instanţa reţine că aceste împrejurări trebuiau verificate de agentul constatator pentru a stabili dacă persoana putea fi identificată. Cu toate acestea, din materialele cauzei nu rezultă că agentul constatator ar fi efectuat verificări în baza numărului de înmatriculare al automobilului, ar fi încercat să stabilească legătura dintre acesta și persoana surprinsă în imagini ori ar fi solicitat informații suplimentare de la persoanele care își desfășurau activitatea în imobilul respectiv. Prin urmare, ***simpla menţiune că persoana nu a fost identificată, fără indicarea concretă a verificărilor efectuate și a rezultatelor acestora, nu este suficientă pentru a considera că au fost întreprinse toate măsurile necesare pentru clarificarea circumstanțelor cauzei.***

De asemenea, agentul constatator trebuia să examineze posibilitatea obținerii unor informații suplimentare de la proprietarul imobilului, reprezentanții locatarului, personalul de pază și persoanele responsabile de administrarea sistemului de acces, în măsura în care aceste informații erau relevante și puteau fi obținute prin mijloacele procedurale prevăzute de lege.

În consecință, instanța nu poate considera suficient motivată concluzia privind epuizarea posibilităților rezonabile de identificare a

persoanei, în lipsa unei documentări corespunzătoare a verificărilor efectuate şi a rezultatelor acestora.

În al cincilea rând, instanţa acordă relevanţă declaraţiei lui Pancenco Vladimir, agent al Serviciului de Pază de Stat, care a relatat că, la 14 mai 2025, în jurul orei 17:00, a observat o persoană de sex masculin în apropierea porţii de acces, având telefonul la ureche.

Această declaraţie confirmă numai observaţiile nemijlocite ale martorului, fără a demonstra că persoana respectivă a intervenit asupra mecanismului automatizat. Cu toate acestea, raportată la planşa fotografică din 14 mai 2025, ora 17:30:52, declaraţia constituia un element care trebuia confruntat cu celelalte materiale, pentru a stabili dacă era vorba despre aceeaşi persoană şi dacă aceasta efectuase vreo acţiune asupra sistemului de acces.

De asemenea, în raportul din 27 octombrie 2025, agentul constatator a consemnat că persoana necunoscută ar fi ieşit din oficiul administrat de S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic”. Acest fapt justifica verificarea eventualei legături dintre persoana surprinsă în imagini şi utilizatorii spaţiilor din imobil, fără a transforma această presupunere într-o prezumţie de vinovăţie.

În al şaselea rând, instanţa apreciază că este întemeiată, în parte, şi critica referitoare la motivarea juridică a deciziei contestate.

Instanţa reţine că, în raportul din 27 octombrie 2025, agentul constatator a concluzionat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenţiilor prevăzute de art. 104 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, dispunând ulterior încetarea procesului contravenţional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din acelaşi cod.

Cu toate acestea, instanţa constată că agentul constatator a ajuns la această concluzie fără a clarifica împrejurările esenţiale ale cauzei, în special dacă asupra mecanismului automatizat al porţii a fost efectuată o intervenţie neautorizată şi dacă aceasta a provocat defecţiunile reclamate. Totodată, agentul nu a stabilit nici identitatea persoanei presupus implicate, împrejurare care, prin ea însăşi, nu demonstrează inexistenţa faptei contravenţionale.

Prin urmare, ***instanța apreciază că soluția de încetare a procesului contravențional a fost adoptată prematur***, întrucât concluzia privind inexistența faptei nu rezultă dintr-o examinare completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei.

În speță, agentul constatator nu a explicat suficient dacă a stabilit că intervenția asupra mecanismului automatizat nu a avut loc, că aceasta a avut loc, dar nu prezintă caracter contravențional, ori că probele acumulate nu permit stabilirea împrejurărilor în care s-a produs.

Această distincție prezintă importanță determinantă, întrucât imposibilitatea stabilirii identității persoanei și insuficiența probelor pentru angajarea răspunderii sale nu permit, în mod automat, concluzia că evenimentul reclamat nu a existat.

Totodată, din motivarea deciziei nu rezultă o examinare distinctă și concretă a elementelor faptelor prevăzute de art. 104 alin. (1) și art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, deși ambele dispoziții au fost avute în vedere în cursul cercetărilor.

În al șaptelea rând, referitor la obiecțiile formulate de avocatul Denis Terioșchin, instanța reține că înscrisurile prezentate confirmă existența unor raporturi juridice distincte asupra imobilelor și terenurilor din ***** nr. 118.

Astfel, contractul de locațiune nr. 01/24 din 22 februarie 2024 atestă existența unui raport contractual între S.R.L. „*****”, în calitate de locator, și S.R.L. „BMS Aesthetic Clinic”, în calitate de locatar. Totodată, extrasul din Registrul bunurilor imobile indică dreptul de proprietate al S.R.L. „*****” asupra terenului cu numărul cadastral ***** și existența unui drept de folosință al Agenției Rezerve Materiale asupra unei suprafețe de 0,0014 ha, conform planului anexat contractului de folosință gratuită nr. 10 din 8 decembrie 2017.

De asemenea, răspunsul Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare din 29 ianuarie 2026 indică apartenența la domeniul public municipal a unui alt teren, identificat prin numărul cadastral *****, precum și faptul că autoritatea respectivă nu a eliberat acte permisive pentru instalarea porții cu telecomandă.

Instanța apreciază că aceste înscrisuri prezintă relevanță pentru stabilirea regimului juridic al terenurilor, a amplasării porții și a drepturilor de acces exercitate de persoanele interesate.

Cu toate acestea, existența unui contract de locațiune și a unor drepturi de proprietate sau de folosință asupra terenurilor nu conferă, prin ea însăși, dreptul de a interveni asupra unui mecanism automatizat de acces, indiferent de titularul acestuia.

În mod corespunzător, nici invocarea de către Agenția Rezerve Materiale a caracterului strategic al obiectivului nu demonstrează automat existența unui drept exclusiv asupra întregii curți ori caracterul ilicit al oricărei prezențe a unor terțe persoane în perimetrul respectiv.

Din această perspectivă, instanța consideră că agentul constatator trebuia să delimiteze două aspecte: pe de o parte, existența și întinderea drepturilor de acces asupra terenului, iar, pe de altă parte, legalitatea unei eventuale intervenții asupra sistemului automatizat al porții.

Primul aspect privește raporturile juridice dintre proprietar, locatar și Agenția Rezerve Materiale, în timp ce al doilea presupune verificarea unei conduite concrete, susceptibile de apreciere inclusiv din perspectiva normelor contravenționale.

Prin urmare, existența unui litigiu civil referitor la accesul în curtea comună nu exclude, prin ea însăși, posibilitatea săvârșirii unei contravenții. În același timp, nici sesizarea unei presupuse intervenții neautorizate nu poate servi drept temei pentru recunoașterea implicită a unui drept exclusiv al Agenției asupra terenurilor în litigiu.

Instanța nu este învestită, în prezenta procedură, cu soluționarea litigiului civil dintre titularii drepturilor asupra imobilelor și nici cu stabilirea definitivă a legalității instalării porții. Aceste chestiuni sunt relevante numai în măsura în care contribuie la clarificarea împrejurărilor faptei cercetate.

În consecință, apărarea întemeiată pe existența unor drepturi civile de acces nu justifică menținerea unei decizii de încetare adoptate fără clarificarea suficientă a pretinsei intervenții asupra mecanismului automatizat.

În al optulea rând, instanţa reţine că avocatul părţii interesate a invocat lipsa unei cercetări tehnice efectuate cu participarea unui expert, susţinând că nu au fost constatate deficienţe ale sistemului automatizat.

Acest argument nu poate fi interpretat ca o dovadă a inexistenţei defecţiunilor. Dimpotrivă, absenţa unei constatări tehnice relevante indică faptul că starea mecanismului nu a fost elucidată prin mijloace probatorii corespunzătoare.

Totuşi, instanţa nu poate prezuma că sistemul a fost deteriorat şi nici că deteriorarea, dacă a existat, a fost provocată intenţionat. Aceste împrejurări urmează să fie stabilite prin probe, cu respectarea prezumţiei de nevinovăţie şi a regulilor privind sarcina probaţiunii.

În al nouălea rând, referitor la poziţia exprimată de ***agentul constatator Andrei Tihai*** în şedinţa de judecată, instanţa reţine că acesta ***a susținut contestația și a apreciat că fapta prevăzută de art. 104 alin. (1) din Codul contravențional ar fi avut loc, solicitând remiterea cauzei pentru efectuarea unor acțiuni suplimentare***.

Această poziţie este relevantă în contextul în care acelaşi agent a emis anterior decizia de încetare a procesului contravenţional pentru inexistenţa faptei.

Cu toate acestea, instanţa subliniază că declaraţia agentului constatator nu substituie probele necesare stabilirii existenţei contravenţiei şi nu constituie, prin ea însăşi, un temei suficient pentru anularea deciziei. Relevanţa acesteia constă în evidenţierea unei contradicţii între soluţia adoptată şi aprecierea ulterioară a autorului actului, contradicţie care trebuie examinată împreună cu deficienţele concrete ale cercetării.

În al zecelea rând, în ceea ce priveşte argumentul petiţionarului referitor la eventuala existenţă a unei fapte penale, instanţa constată că materialele prezentate nu permit, la această etapă, afirmarea existenţei elementelor constitutive ale unei infracţiuni.

Cu toate acestea, dacă în urma verificărilor suplimentare vor fi identificate date concrete care indică săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, agentul constatator urmează să procedeze potrivit dispoziţiilor legale referitoare la sesizarea organului competent, inclusiv

art. 449, după caz, art. 424 din Codul contravenţional, în măsura întrunirii condiţiilor de aplicare a acestuia.

Prin urmare, instanţa nu dispune constatarea existenţei unei infracţiuni, ci subliniază obligaţia organului competent de a aprecia natura juridică a faptelor în raport cu rezultatele cercetării.

În al unsprezecelea rând, sintetizând rezultatele examinării probelor, instanţa constată că deficienţele cercetării contravenţionale nu sunt de ordin exclusiv formal, ci privesc împrejurări esenţiale pentru stabilirea existenţei faptei şi a eventualei sale calificări juridice.

Astfel, agentul constatator nu a clarificat suficient cauza funcţionării anormale a mecanismului automatizat, nu a stabilit în mod concludent dacă asupra acestuia a fost efectuată o intervenţie externă, nu a înlăturat neconcordanţele dintre datele şi orele indicate în materialele cauzei şi nu a documentat suficient verificările efectuate în vederea identificării persoanei surprinse în imaginile video.

De asemenea, nu a fost clarificat raportul dintre amplasarea porţii, drepturile de acces ale persoanelor interesate şi eventuala lipsă a autorizării unei intervenţii asupra sistemului automatizat. Aceste împrejurări nu puteau fi soluţionate exclusiv prin referire la imposibilitatea identificării persoanei ori la existenţa unor raporturi juridice civile între titularii drepturilor asupra imobilelor.

În această ordine de idei, instanţa apreciază că, la reexaminarea cauzei, organul constatator urmează să întreprindă, în limitele competenţelor şi ale termenelor prevăzute de lege, verificările necesare pentru:

La reexaminarea cauzei, ***agentul constatator urmează să întreprindă măsurile necesare pentru clarificarea tuturor circumstanţelor relevante, stabilirea existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, identificarea persoanei presupus implicate şi, în funcţie de rezultatele cercetărilor, adoptarea unei soluţii legale şi motivate***, cu respectarea prevederilor Codului contravenţional.

Instanţa precizează că aceste verificări nu reprezintă o obligaţie de a constata existenţa unei contravenţii sau de a identifica în mod obligatoriu o persoană vinovată. Ele urmăresc asigurarea unei examinări efective a

sesizării, astfel încât soluţia finală să fie fundamentată pe circumstanţe suficient clarificate şi pe aplicarea corespunzătoare a normelor legale.

Totodată, instanţa subliniază că remiterea cauzei spre reexaminare nu poate avea ca efect înlăturarea termenelor de prescripţie ori a altor impedimente legale privind continuarea procesului contravenţional. Organul competent urmează să verifice cu prioritate incidenţa acestor impedimente, având în vedere datele faptelor cercetate, respectiv 14–15 mai 2025.

În consecinţă, instanţa ajunge la concluzia că decizia agentului constatator Andrei Tihai, seria DAC01 141034 din 27 octombrie 2025, a fost adoptată prematur, fără elucidarea suficientă a circumstanţelor relevante şi fără o motivare corespunzătoare a concluziei privind inexistenţa faptei contravenţionale.

Or, legalitatea unei decizii de încetare a procesului contravenţional nu poate fi apreciată exclusiv prin prisma rezultatului cercetărilor efectuate, ci presupune verificarea caracterului suficient al acestora şi a concordanţei dintre probele administrate, circumstanţele stabilite şi temeiul juridic aplicat.

Aşadar, instanţa constată că argumentele petiţionarului referitoare la caracterul incomplet al cercetării sunt întemeiate, în timp ce obiecţiile părţii interesate privind existenţa unor drepturi civile de acces, deşi relevante pentru examinarea cauzei, nu înlătură deficienţele constatate în activitatea agentului constatator.

Prin urmare, instanţa consideră necesară admiterea contestaţiei şi anularea deciziei contestate, cu remiterea materialelor organului competent pentru reexaminare, fără a prejudeca existenţa faptei contravenţionale, vinovăţia vreunei persoane sau soluţia ce urmează a fi adoptată după verificarea tuturor circumstanţelor relevante.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 448, 460, 461 şi 462 Cod contravenţional,

I N S T A N Ț A D E J U D E C A T Ă H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite contestaţia depusă de ***Agenţia Rezerve Materiale***

împotriva deciziei agentului constatator privind încetarea procesului contravenţional.

Se anulează decizia asupra cauzei contravenţionale seria/nr. DAC01 141034 din 27 octombrie 2025, emisă de agentul constatator Andrei Tihai, din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcţiei de Poliţie mun. Chişinău, în cadrul procesului contravenţional nr. RAP 01491320, prin care s-a dispus încetarea procesului contravenţional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

Se remit materialele procesului contravenţional nr. RAP 01491320 Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcţiei de Poliţie mun. Chişinău, pentru reexaminare de către agentul constatator competent, în vederea cercetării complete, obiective şi sub toate aspectele a circumstanţelor cauzei, cu înlăturarea deficienţelor constatate, stabilirea existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, identificarea persoanei presupus implicate şi adoptarea unei soluţii legale şi motivate, în conformitate cu prevederile Codului contravenţional.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președinte de ședință,
Judecătorul **Ghenadie Preţivatîi**

Copia corespunde originalului,
Judecătorul **Ghenadie Preţivatîi**